

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

XX. Erectio Oppidi S. Ludovici de Maragnano Brasilien. in Civitatem,
eiusque Ecclesiæ in Cathedralem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](#)

adimpleri; sive, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri.

§. 5. Atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Camerarium; & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, ipsorumque Cardinalium Collegium, ac Vicecamerarium, Thesaurarium, Præsidentes Clericos, Commissarium, ceterosque dictæ Camerae Officiales, & Ministros, & quoscumque, quavis potestate, præminentia, & auctoritate fungentes, & functus, sublata eis, & corum cuilibet quavis alteri judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Nostra & Cancellaria Apostolica Regula de jure quæfito non tollendo, & prædicti Pii IV. prædecessoris de gratia qualemque interesse dictæ Camerae concernentibus, in eadem Camera intracertum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita ut præsentes literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliusque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Camerae prædictæ, aliusque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, stylis, & usibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, Chirographis, Cedula motuum propriorum, instrumentis Appaltuum, aliisque scripturis, & literis Apostolicis prædictis, & aliis quibusvis, etiam quantumcumque qualificatis, & speciali mentione dignis personis, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac mentis attestativis, restitutoris, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam contractus jurati cum dicta Camera init, & Camerali obligatione vallati vni habentibus, aliove quovis robore, & cautele munitis, ac alias de necessitate exprimendis, seu alias quovis modo, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluriis, & quantuscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficien derogatione, de illis, eorumque rotis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquista forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones, ac causas præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso expressis, & infertis, ac servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo labore permanuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressi ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariais quibuscumque.

§. 7. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliter deveniant, volumus pariter illas ad valvas Basiliæ Principis Apostolorum, & Cancellaria Apostolica, ac in Aie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curforibus nostris publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui, quævis publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arcent, ac si unicuique illorum personæ liter notificata, & intimata fuissent.

§. 8. Utque earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu aliquuj Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibita, vel ostendita.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Aug. MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Primo.

Dismembratur Oppidum S. Ludovici de Maragnano a Diœcesi Brasiliensi, & Civitas esse decernitur, ejusque Ecclesia D. Victoria dicata Cathedralis constituitur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Super universas Orbis Ecclesias, Deo disponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obedunt, quamquam sine meritis constituti, levamus in circuitu agri Domini oculos nostra Mentis more pervigilis Pastoris inspecturi quid Provinciarum, & locorum quorumlibet statui, & decori, quidve incolarum animarum saluti congruat, disponi debet, divinoque fulti præsidio dignum quin potius debitum arbitramur in irriguo militantis Ecclesiæ agro novas Episcopales Sedes plantare, ut per hujusmodi novas plantationes Popularis augetur devotio, divinus floreat cultus, Ecclesiastica administrentur Sacraenta, ac animarum ipsarum salus subsequatur, Locaque ipsa dignioribus titulis illustrentur, & Populi eorum Præfulum assistentia, regimine, & doctrina suffulti, cum Apostolicæ auctoritatis amplitudine, & Orthodoxæ fidei augmento proficiant semper in Domino, & quod in temporalibus sunt adepti, non careant in spiritualibus, præsertim cum id piorum, ac nobilium Principum devotione exposcit.

§. 1. Cum itaque dilectus filius nobilis vir Petrus Portugallæ, & Algarbiorum Princeps, & Gubernator, pio preponderans affectu, quod Populi illius partis Basiliæ, qua nuncupatur Provincia de Maragnano, attenta longissima distantia a Civitate Bahia omnium Sanctorum residentia Episcopi Basiliæ, cuius est Diœcesis, & ad illam difficillimo accessu multa incommoda præcipue circa confectionem Oei Sancti, administrationem Sacramenti Confirmationis, & exercitium officii Pastorali passi jam sunt, & in dies patiuntur, & opera, ac ministerio variorum Religiosorum, & aliorum doctrina insig- nium, & vita approbatorum virorum, quos idem Petrus Princeps Progenitorum suorum vestigia fecutus nullis parcens laboribus, & expensis ad verbum Dei inibi, illarumque partium Incolas, & habitatores ad fidem Catholicam, extra quam nulla est salus perducendos studiosum transmitti curaverit, Divina cooperante gratia infinitæ propemodum gentes Divini, humanique Juris etenim expertes, discussis inde Sathanæ tenebris ad agnitionem veri luminis, & Sanctum Baptismatis lavacrum, Sanctæque Matris Ecclesia gremium accesserunt, & in dies magis accedunt, eisque rationibus Religio Christiana in illis partibus sic longe, lateque propagata sit, ut Episcopus Brasiliæ, pro tempore existens ad illam, ejusque fines circa grave periculum transeare, ac singulorum virtus, ut Episcopum decet, inspicere, aliisque partes boni Pastoris in Universum exercere nequeat:

§. 2. Attendens quod in dicta Provincia Maragnani ultra alia notabilia loca, reperiatur unum Oppidum Civitas nuncupatum Sancti Ludovici a bis mille Christifidelibus inhabitatum, & Regum Portugallæ dominio subjectum, aeris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio, pluribusque virorum Monasteriis insigne, cuius Incolæ generis nobilitate, literarumque, & armorum gradibus decorantur, & in dicti Oppidi de Sancti Ludovici una Ecclesia Matrix, & prin-

XX.

Dat. 29. Sept.
1677. An. I.

Exordium.

Causa hujus
Dismembra-
tionis.

Oppidum S.
Ludovici de-
scribitur.

capitalis alteris inibi existentibus major, sub invocatione Nostræ Dominae Victoriae, in qua per Vicarium, & nonnullos Presbyteros propriis redditibus ex æario Regio viventes, Missa, & alia Divina Officia celebrantur, & Ecclesiastica Sacraenta administrantur jampridem erecta, & fundata existit; proptereaque dictum Oppidum Sancti Ludovici a Dioecesi Brasiliensi, dismembrati, & in Civitatem, dictaque Ecclesia in Cathedram erigi, & in ea Catholicum Antistitem, & Pastorem proprium institui, qui illos, adhuc debiles in ipsa fide, confirmare, & majora Ecclesiastica Seminaria plantare, Dominicisque ovibus septa ædificare, ceteraque Pontificalia omnia in illis partibus exercere possit, & debeat omnino expedire, cum præsertim in compluribus Oppidis, & locis ejusdem Provinciae de Maragnano multæ, & diverse Ecclesiæ, ac Vitorum Monasteria, aliaque Sacra loca fundata, & erecta reperiantur, devotionis suæ zelo ductus, Populisque in illis partibus degentibus consulere plurimum exoptasset:

Præces Petri
Principis, &
Gubernatori
s Regnor.
Portugallia,
& Algarbiors.

Oppidum S.
Ludovici
cum Provin
cia Maragnan
i a Dioecesi
Brasilien
dismembratur,
& ab il
lius Episcopi
jurisdictione
eximitur.

Oppidum in
Civitatem, e
jusque Eccle
sia in Cath
edrali eri
guntur.

Institutus
Episcopatus
cum omni
bus juribus,
& privilegiis
aliorum E
piscoporum.

turum, necnon Episcopali, & Capitulari Mensis, aliisque Cathedralibus insigniis ad Omnipotentis Dei laudem, & Gloriosissime Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiusque triumphantis Ecclesiae Gloriæ, & fidei Catholicæ exaltationem de similibus consilio, & Apostolice potestatis plenitudine, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

§. 5. Ac eidem sic erectæ Ecclesiæ, Oppidum S. Ludovici prædictum in Civitatem erekatum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & districtus dicitæ Provinciae de Maragnano a capite Horte per oram Maritimam, & Terram intus usque ad arcem de Scata exclusive pro Dioecesi, necnon Ecclesiæ prædicto pro Clero, & Sæculares personas in Civitate, & Dioecesi hujusmodi pro tempore degentes pro Populo de consilio, potestate, & auctoritate similibus etiam perpetuo concedimus, & assignamus.

§. 6. Civitatemque, Dioecesim, Clerum, & Populum Episcopo Sancti Ludovici quoad Episcopalem ordinariam, quo vero ad Metropolitanam jurisdictionem, & Superioritatem eo quod a præscripta Ecclesia Sancti Ludovici longe facilius atque expeditius iter sit Ulyssiponem, quam Bahiam omnium Sanctorum habita ratione præcipue commodioris commercii, unde sequitur major opportunitas regimini Animarum Archiepiscopo Ulyssiponem. de dictorum fratum Consilio, & potestatis plenitudine paribus etiam perpetuo subjicimus, necnon Mensæ Episcopali Sancti Ludovici hujusmodi pro ejus Dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetæ Portugallia per ipsum Petrum Principem assignandorum, quam quidem summam idem Petrus Princeps de suis propriis, & pro tempore existentium Portugallia, & Algarbiorum Regum redditibus, & specialiter de iis, qua ex ipso Regione Brasilien, percipiuntur, gratiose, & irrevoabiliter donavit, & obtulit, ac solvere quotannis promisit, seu promittit similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

§. 7. Et insuper Petro Principi, & pro tempore existentibus Portugallia, & Algarbiorum Regi prædictis, Juspatronatus, & præsentandi infra annum personam idoneam ad dictam Ecclesiæ Sancti Ludovici videlicet Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici hujusmodi in ejusdem Ecclesiæ Sancti Ludovici Episcopum, & Pastorem ad præsentationem hujusmodi, & non alias præficendum; ad majorem vero post Pontificalem, & principales, & alias dignitates, Canonicus, & Præbendas, necnon beneficia erigenda, & per Petrum Principem, & pro tempore existentes Reges hujusmodi congrue dotanda, tam ab eorum primæ erectione postquam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibusvis modis, & quorumcumque Personis, etiam apud Sedem eamdem, vacare contigerit, Episcopo Sancti Ludovici pro tempore existenti præscripto simili per eum ad præsentationem prædicti Principis Petri, & pro tempore existentium, Portugallia, & Algarbiorum Regum factam intra terminum a Jure præfixum in ipsis Dignitatibus, Canonicibus, & Præbendis, ex Beneficiis instituendis, eadem auctoritate pariter perpetuo reservamus, & concedimus, ac Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi Petro Principi, & pro tempore existenti Regi prædicto, ex meritis fundationibus, & donationibus competere, illique etiam per Sedem eamdem etiam consistorialiter quacunque ratione derogari non posse, nec derogatum censeri, nisi ipsius Petri Principis, & pro tempore existentis Regis prædicti ad id expressus accedat assensus, & si aliter quovis modo derogatur, derogationes hujusmodi cum inde securis nullius roboris efficaciz, & momenti fore.

Dioecesis ter
ritoriū descri
buntur.

Subiectum
Metropolita
ne jurisdi
ctioni Ar
chiepiscopi
Ulyssipon.

Redditus seu
Dios Episco
patus.

Juspatrona
tus & præ
sentandi in
tra annum ad
Episcopatum
Regibus Por
tugallia con
ceditur.

Item ad alias
dignitates, &
beneficia.

Etiamsi va
cent apud S.
Sedem.

Declaratur
juspatr. com
petere ex do
tatione, &
fundatione,
nec ei esse
derogan
dum.

Divisio Provinciarum fieri nequit absque speciali nostro, & hujus Sanctæ Sedis Indulso fieri nequeant. Nobis propterea dictus Nicolaus Cardinalis, & Procurator humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune provideret, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

¶ 8. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sedisque predicæ Nuncios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alteri judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari deberet; & si fecerit super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus Lateranen. Conciliis novissime celebratis ab Ecclesiis membra distingui, ac dividi prohibentis, ac Nostra, & Cancellariae Apostolicae Regula de non tollendo Jure quasito, alisque Constitutio- nibus, & Ordinationibus Apostolicis; Quibus omnibus, & singulis, illis alias in suo robore permanens hic vice dumtaxat harum serie spe- cialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

¶ 9. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ legregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, decoris, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, subjectionis, applicationis, approbationis, reservationis, concessionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se novent in- cursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo, Tertio Kal. Septembri, Pontificatus nostri Anno Primo.

XXI.

Permititur Cardinali Protectori, & Ministro Generali Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum potestas dividendi binas Bononiæ, & Marchiæ Provincias in quatuor; ab eisque segregandi nonnulla, vel ad eas aggregandi quedam contiguarum Provinciarum Cœnobia.

Eamdem potestatem fecit Clemens X. Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Dis- calceatorum in Lusitania. Constit. Pastoralis Officii quo, Tom. XI. Bull. Rom.

Dat. 17. Nov. 1677. An. 2.

Exordium.

Injuncti nobis divinitus pastoralis officii ratio- exigit, ut paternam Religiosorum virorum suave Christi Jugum sub archioris vita instituto laudabiliter portantium curam gerentes, felici prospéroque illorum regimint, & gubernio quantum nobis ex alto conceditur providere jugiter studeamus.

¶ 1. Exposuit siquidem Nobis nuper dilectus filius noster Nicolaus S. R. E. Diaconus Cardi- nalis Acciagulus nuncupatus Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protecto, quod cum Provincia Bononiæ, & Marchiæ dicti Ordinis propter multitudinem Conventuum, & amplitudinem circuitus utriusque illarum, alia- que difficultates, qua in dies insurgunt, vix possint a suis respective Ministris Provincialibus bis quotannis tota, sicut Constitutiones Ordinis præfati præscribunt, & spiritualis Religio- forum utilitas exigeret, visitari; ipse Nicolaus Cardinalis Protecto de statu Provinciarum hu- jusmodi, ex Superiorum, aliorumque Fratrum qualificatorum ejusdem Ordinis relationibus edo- cens, recto carundem Provinciarum Gubernio, regularisque observantia in eis conservationi plu- riuum conducibile fore existimat, si utraque

Causa divi- fionis.

illarum in duas dividatur. Cum autem sicut ea- dem expositi subjungebat, ejusmodi Provincia- rum divisiones absque speciali nostro, & hujus Sanctæ Sedis Indulso fieri nequeant. Nobis pro- pterea dictus Nicolaus Cardinalis, & Procurator humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune provideret, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

¶ 2. Nos igitur ipsius Nicolai Cardinalem, & Protectori votis hac in re quantum cum Do- mino possumus, favorabili annuere volentes hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Ni- colao Cardinalem, & Protectori, ac dilecto filio Ministro Generali dicti Ordinis, ut ipsi per se ipsos, vel per aliquos fratres expresse professos Ordinis prædicti, quos ad id censuerint dele- gandos, utramque ex Provinciis Bononien., & Marchiæ prædictis in duas dividere, ac quo- cumque fratres cujuslibet ex Provinciis hujus- modi respective ad concursum passivum ad Dif- finitoratum in Capitulo dicti Ordinis proxime celebrando, prout secundum Deum expedire eis videbitur pro hac vice tantum habilitare, necnon five in actu divisionis hujusmodi, five postea secundum temporis exigentiam, auctoritate nostra Apostolica segregare ab eisdem Provinciis, & aggregare alius contiguus, ac etiam segregare a Provinciis contiguis Ordini hujusmodi, & ag- gregare illis Provinciis, quæ per divisionem hu- jusmodi noviter formabuntur, illos Conventus, quos ita respective segregari pro majori bono ejusdem Ordinis expedire judicaverint, ac aliam quamcumque provisionem, & dispositionem, circa divisionem, formationem, & gubernium earundem Provinciarum, quam quilibet emer- gens causa requirere posset, secundum datam ibi a Domino prudentiam, & pro eorum arbitrio facere libere, lice, & valide possint, & valeant, quamcumque necessariam, & opportu- nam facultatem, & licentiam auctoritate Apo- stolica præfata tenore præsentium concedimus, & impetrantur.

¶ 3. Decernentes eisdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus for- tiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac ir- ritum, & inane si fecerit super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contige- rit attentari.

¶ 4. Non obstantibus præmissis, ac Constituti- tionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordini, & Provinciarum, ac Conventuum hu- jusmodi, alifice quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboraris statutis, & consuetudinibus; privile- giis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat spe- cialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die XVII. Novembr. MDCLXXVII. Pontificatus nostris Anno Secundo.

Divisio Pro- vinciarum fieri nequit absque spe- ciali Indulso S. Sedis. Preces Card. Protectoris.

Permititur Card. Protec- tori, & Mi- nistro Gene- rali Cappuc- cinorum, ut utramque Provinciam Bononiæ, & Marchiæ in duas parti- Valeant.

Item imper- tri vocem passivum qui- buslibet Fra- tribus dicta- rum Provin- ciarum.

Necnon ab illis Provin- ciis segregare, vel ad eas aggregare Cœnobia.

Clausule.

Reducuntur Magistri, aliive Graduati Ordinis Prædicatorum ad numerum in suis Capitulis Generalibus definitum, & Magistris Generalibus interdicuntur, ne in posterum supernumerario elegant, ab eisque speciales Gratiae contraria

XXII.